

schoonheidsideal

Het inbinden gebeurde als meisjes tussen de vier en zeven jaar oud waren.

foto's Peter Smith

vrouwen met lotusvoeten. Als zij zijn overleden is een traditie van duizend jaar ten einde. Maar het schoonheidsideal van de kleine voet is - ook in het wes-

ten - nog niet weggevaagd. Er zijn plastisch chirurgen die tegenwoordig tenen inkorten om in de ultieme Manolo Blahnik of Jimmy Choo pumps met stiletto-

hak te passen. Berthi Smith: „Het is blijkbaar nog niet voorbij. Want net als bij de lotusschoen: wie kan daar nu op lopen?”

Het inbinden

Het inbinden van de voeten gebeurde meestal als het meisje tussen de vier en zeven jaar oud was. De voetboog was dan nog niet helemaal ontwikkeld, de botten nog niet volgroeid. Bij een bepaalde stand van de maan eind oktober - op de dag van de obscure godin 'de kleinvoetige jongedame' - werd het ritueel uitgevoerd. De voeten werden geweekt, in een kruidenbad of soms zelfs in een opengesneden kippenborst. De grote teen bleef op z'n plek, de andere tenen werden gebroken en onder de voetzool gebogen. Er werden windsels strak omheen gedraaid en geregeld aangetrokken. De meisjes leden ongeveer twee jaar helse pijnen, voordat de voet zich naar de nieuwe positie had geschikt. Verder hadden ze vaak last van ontstekingen in huidplooien, die tot rotting, afgestorven tenen, ziekte en zelfs de dood leidden. Maar het ideaal was bereikt: puntige, slanke en vooral korte voeten.

De traditie

Het exacte ontstaan van de traditie van het inbinden van voeten is niet duidelijk. Een van de theorieën is dat een Chinese keizerin duizend jaar geleden een klompvoet had en daarom een soortgelijke voetvorm van al haar vrouwelijke onderdanen eiste. Meer waarschijnlijk is het verhaal keizer Li Yu, de laatste heerser van de Tang Dynastie (jaartal 618-917). Hij was idolaat van zijn concubine Yaoniang die fantastisch kon dansen op de toppen van haar tenen met haar voeten in de vorm van een halve maan, waarschijnlijk zoals de huidige ballerina's op spitsen. Om de keizer te plezieren begonnen ook vrouwen buiten het hof hun voeten maanvormig te maken. Het werd een rage, die waarschijnlijk uit de hand gelopen is. Aanvankelijk gebeurde het alleen bij de elite, die het zich kon veroorloven om de vrouwen niet te laten werken maar de hele dag zittend door te laten brengen. Daarna verbreidde het gebruik ook naar de lagere klassen.

